

[P. A. Poulsen.]

ved omførelse, skal tillige oplyses, i hvilke distrikter handelen skal foregaa. Det synes jeg nok er lidt for skarpt trukket op. Skal vi nu til at have landet kortlagt i distrikter, som vore fiskehandlere må færdes i, så ser man for sig, at man får distrikter med en bestemt fiskehandler, og den fiskehandler er husmødrene så nødt til at handle med. Det er noget lignende om igen som den lede historie, at man var henvist til en bestemt slagter, som man ikke kunne komme udenom. Det var en lettelse, da husmødrene blev skilt fra den bestemte slagter, og jeg synes nok, det vil være lovlig sjovt, hvis de nu skal formæles til en bestemt fiskehandler.

Endvidere står der i § 23: „Handelen må ikke påbegyndes, forinden fiskeriministeriets skriftlige godkendelse foreligger. Sådanne godkendelse meddeles alene personer, der råder over egnede salglokaler, boder eller til salg af fisk indrettede transportmidler”. Det synes jeg også kan blive lidt sjovt. Jeg ser i ånden embedsmændene fra fiskeriministeriet komme farende ud for at godkende en eller anden gammel Ford, for det er jo sådan nogle, vore fiskehandlere bruger. De er ikke fine, det skal jeg ærligt indrømme, men de har en vis fordel. Det ærede medlem hr. Severin Hansen fremdrog et eksempel fra filmens verden, og jeg kan godt sige, at nogle af de fiskebiler, vi har ude omkring, netop ligner den bil, vi så i Morten Korchs film „De røde heste“, men de har den fordel, at man altid er klar over, når fiskehandleren nærmer sig, det kan man høre på lang afstand, og så er husmoderen parat med fad og penge, og så kan han fare videre. Men skal vi nu til at have kontrol med alt dette, og de handlende måske skal til at have særlige kasser o. s. v., så tror jeg, vi må passe på, at det ikke bliver altfor indviklet og snævert.

Endelig må vi tage forbehold overfor §§ 15, 23 og ikke mindst § 24, der ganske afgjort indeholder regler, som ikke kan opfyldes af butikshandlere og de blandede købmandsforretninger.

Det er også et spørgsmål, om ikke lovforslaget om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer er i den skarpeste strid med forslag til lov om levnedsmidler m. v., i hvis § 4, stk. 1, 7. linie, der oprindeligt blev talt om „frossen fisk“, hvilken vending af folketingsudvalget blev ændret til „dybfrosne levnedsmidler“ — betænkningen er afgivet den 30. marts. Sådanne varer kan ifølge forslag til lov om levnedsmidler forhandles uden anmeldelse for sundhedskommissionen,

men for mig at se vil lovforslaget om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer ganske simpelt udelukke købmændene fra at handle med lynfrossen fisk, hvis reglerne i §§ 15, 23 og 24 skal overholdes. Det er derfor besynderligt, at man i lovforslaget her giver sådanne regler, da der blandt sagkunds-kaben er almindelig enighed om, at dybfrosne levnedsmidler må sidestilles med konserver, hvilket jo også er sket i forslag til lov om levnedsmidler. Her er altså endnu et forhold, vi må tage forbehold overfor. Sådanne kunne der være flere, men jeg skal ikke trætte det høje tings medlemmer med at drage disse ting frem. Det er sikkert også forhold, der egner sig allerbedst til drøftelse i et udvalg, og jeg kan sige, at vi er rede til at gå med til en sådan drøftelse. Jeg håber også, vi kan komme til en fornuftig løsning af de forskellige forhold. Vi har jo den lykke i de fiskeudvalg, der nedsættes af det høje landsting, at have en såre fornuftig og kyndig formand i det ærede medlem hr. Severin Hansen, og den højtærede fiskeriminister plejer jo også at være til at komme om ved.

Fr. Kristiansen: Det lovforslag, vi her behandler, er som allerede nævnt meget omfattende, og for en ikke-fagmand er det vanskeligt nok at danne sig en begrundet mening om, hvorvidt det nu også på alle områder er nødvendigt at gå så vidt, som lovforslaget tilsigter. Men da alle fiskerierhvervets hovedorganisationer har været taget med på råd ved udformningen af lovforslaget, skulle deri jo ligge en vis betryggelse for, at lovforslaget ikke går videre end nødvendigt af hensyn til fiskerierhvervets fortsatte udvikling. Det er dog allerede nævnt, at disse store hovedorganisationers opfattelse måske ikke i alle forhold kan tages som et udtryk for, hvad de mener, der landet over distribuerer fisk; det er ikke sikkert, at de små fiskehandleres synspunkter falder sammen med, hvad de store fiskerierorganisationer anser for nødvendigt. Men selvfølgelig er det rigtigt, at der må gennemføres ret vidtgående og gennemgribende bestemmelser angående behandlingen af den fisk, der går ud af landet, lige fra den fanges og til den forlader landet, i retning af at den undergives den bedst mulige behandling, at den fremkommer til udlandet i den bedst mulige tilstand og derigennem er med til at bane vej for afsætning af dansk fisk i udlandet.

Ingen anden vare er så letfordærlig som fisk. Det er derfor ganske sikkert af